

عنوان مقاله:

استفاده از الگوها و راهکارهای مرمت و بهسازی ساختمان های روستایی زلزله زده

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سعید رحیمی - کارشناسی ارشد مدیریت و کارشناسی عمران

خلاصه مقاله:

بی تردید یکی از وظایفی که بر دوش جامعه مهندسين می باشد مقاوم سازی دقیق بناهایی است که در آینده ساختن می شود، اما آنچه در این راستا حایز اهمیت می باشد ایمن سازی و بهسازی این بناها است. متأسفانه بخش عظیمی از ساختمان های کشور براساس ضوابط فنی استوار نیستند. از میان حوادث طبیعی، زلزله بیشترین صدمه را بر بناهای روستایی (آجری، سنگی و خشتی) وارد می سازد. این امر صرفاً به دلیل شدت تآمواج ناشی از زلزله نیست، این مصالح، خود از مقاومت کششی اندکی برخوردار هستند و اصولاً در محاسبات و طراحی این بناها نیز، مقابله با نیروهای افقی مورد توجه قرار نگرفته است. تاریخچه زلزله های اخیر ایران نشان می دهند که تقریباً هر پنج سال، یک زلزله با بزرگی بیش از 5 ریشتر با تلفات جانی و خسارات مالی بالا در کشور به وقوع می پیوندد. گستردگی تلفات و خسارات مالی و جانی ناشی از این سوانح در ساختمان های بنایی نشان از این واقعیت دارد که استحکام و مقاوم سازی ساخت و سازها باید در برنامه ریزی و سیاست گذاری های مسئولان اجرایی از اولویتی ویژه برخوردار باشد. بدیهی است توجه به سیستم های مقاوم ساختمانی و بهسازی ساختمان های روستایی می-تواند از تلفات ناشی از زلزله بکاهد. رویکرد این مقاله نیز ارائه راهکارهای اجرایی در خصوص ایمن سازی ایندسته از ساختمان ها خواهد بود.

کلمات کلیدی:

زلزله، بازسازی، بهسازی، مرمت، زلزله، نواحی روستایی، آسیب پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/575606>

